

tige, og indbrænde saadanne Hopper efter den forskjellige Nærhed; hvori de staae til den sveberiksborgske Race; give Præmier for at holde dem under Stutteritilshyn, fortsagt for paa denne Maade at staffe Forbindelse mellem de forskellige Hesteopdrættere og Stamstutteriet. Der ved vil Stutteriet komme til at faae et langt større Hoppetal og af en visnok fuldkommen faa god Veskaffenhed for en ikke høiere Priis end den, det nu koster. Naar der saaledes kan vindes et meget større Omraade for de Bestræbelser, der skulle gaae ud fra Stamstutteriet, vilde det dog være ubilligt, at bringe det ind under dette snevre Omraade og dog give de samme Midler dertil. Det forekommer mig, at dette Forslag gaaer ud fra en, om jeg saa maa sige, endnu usikker og umoden Betragtning af det hele Forhold. Naar vi spørge: er det Opinionen, der afgjør denne Sag, og i hvilken Retning gaaer Opinionen, saa forekommer det mig, at det er et meget udfælsøst Spørgsmaal; thi vi vide Allesammen, at der engang har været en Opinion mod et meget stort og talrigt frederiksborgsk Stod og for det saakaldte Blodrace-system; det frederiksborgske Stod blev da saagodt som kastet overende og Blodrace-systemet indført; senere reiste Opinionen sig mod Blodrace-systemet, og man kom over til Yorkshirerace-systemet, de Blandede Racer; Opinionen var meget stærk herfor, og man saae paa eengang Hippologer træde op rundt om i Landet i de forunderligste Stikfæser, — de vare tilstede overalt med de samme Pretentioner og den samme Tillid i denne i Virkeligheden kun ringe sikkre Videnskab; Banfeligheden ligger netop deri, at de bildte sig ind at vide Noget. Endelig reiste Opinionen sig mod de Blandede Racer; man skulde nu til de rene Racer, og man vendte saa atter tilbage til den frederiksborgske Race, som man antog endnu eksistere; — der er Intet, som i den Grad her forbanset mig, som at man troede endnu at kunne forefinde den frederiksborgske Race; jeg veed ikke, hvilken af de Blandede frederiksborgske Racer det erede Medlem, som tager sig denne Sag saa nær, mener, efter som de alle vare Blevne Blandede. Naar nu Sagen staaer paa dette Standpunkt, vil det saa være rigtigt at give Understøttelse til et Forslag af denne

Art? — Nei, lad det staae som et Fingerpeg for Regjeringen til at bringe Lovforslaget frem igjen til næste Aar, — jeg gaaer ud fra den Forudsætning, at det foreliggende Lovforslag ikke vil komme til Anvendelse. — Lad os lade denne Sag staae aldeles uafgjort hen, uden at vor Stemmeregning blander sig ind derimellem; lad Regjeringen tage under Overveelse; om der i den Retning kan være noget Andet at gjøre end at forlange en vis passende indskrænkning Sum til Naadighed til Stutteriets Brug for et vist Antal Aar og da lade os for Fremtiden være frie for at have med alle disse Hingste, alle disse Hopper og Spring i Stutterivæsenet at gjøre; lad os hufte paa, at vi engang have haft stort Besvær med Danserinder, lad os nu ikke komme til det Samme med Hensyn til Hingste og Hopper. Jeg er ogsaa overbevist om, at skal der komme Noget ud af dette Stamstutterivæsen, saa kan det alene skee derved, at Regjeringen saa at sige faaer fri Naadighed derover og fuldt Ansvar derfor. Det er min Overbeviisning, at det i Tidens Længde vil vise sig, at det Hele er et Spilfægtteri, at det ikke fører til noget virkeligt Resultat, at Landets Hesterace og Hesteudvikling ikke vil komme til at staae i Forbindelse dermed. Dersom der i Landet var Formue til at betale gode Heste og Kjærlighed for deres Opelsning og Dygtighed dertil, saa vilde de smukke og gode Heste blive opfostrede til Trods for eller uden dette Stamstutteri; men saalænge denne Evne, Tilhøielighed og Kjærlighed ikke er tilstede, kommer der ikke Noget ud af det Hele, saa ere de Penge, der fra Statens Side gives ud til de opfostrede Racer og de Blandede Racer, blotte Ord, tomme Lyd, som tilfredsstille enkelte Menneskers Virksomhed og skabe en Virksomhed og Fordeel for Flere, men som i Virkeligheden ikke give noget Udbytte. Derfor siger jeg paa ingen Maade, at der ikke fra Statens Side skal bidrages en vis Sum til dette Formaal; jeg affinder mig med det, som jeg vilde kjøbe mig fri for, Sanden, dersom jeg kunde; det er et Offer paa en Jordoms Hylde, og vi have bragt saa mange Offre af denne Art. Lad os gjøre dette Offer med, men lad os ikke længere blive besværede og befængte med denne Sag her, indenfor Repræsentationens Grændser. Jeg opfor-